

मनोहर चिमोटे यांच्या संवादिनी-वादनात तंतकारी व गायकीचा मेळ

बदलूंक सर्वत्र गायकगायिका बीछ.

तीच गावीसाठी हार्मोनियमचा उपयोग करतात आणि अप्रतिम साथ करून मोकळीत लयास देण परफार्मे इन्फुज्ड हार्मोनियमवादनाची काही कमी माहिती, परन्तु ऑनकड केवळ हार्मोनियमवादनाचे असे कार्यक्रम एकत्र चालवायें यां कारण येत नाही आणि जे काही मासिके हार्मोनियमवादक, असे कार्यक्रम सादर करतात त्यांच्या देण-शीची यदाही प्राप्तीकरणे नाव्यती-दरचे उपलब्ध असते. या यत्नांमुवीपर, केवळ तानजात हागांच्या साध्याने हार्मोनियमवादनाची बीछिता देणें-क्यात ये. मनांदर चिमोटे यांनी विक्रीवलेले बहू निरन्यतः अजरीत साध्याजोने आहे. असा प्रकारची त्यांची मीठिल मानीक वृत्तवारी सकाळी सादरच्या इतिहासाचा आढेव्या इति-मये देण्यात याविकाही.

बदलू. मीठिलीत मुख्य गावकाच्या साध्यात हार्मोनियमपर साध्यांगत करतांना चिमोटे यांना दुस्रीची चाई-लेने आहे आणि ते इन्फुज्ड साथ करीत असत याचाही आनंद येतलेला आहे. परन्तु त्यांना सधू बने इंडियन मेली. मध्यंतरीच्या काळात त्यांनी गाणी करणायें सोडले. परन्तु हार्मोनियमची संगत सोडली नाही. इन्फुज्ड ते जायतीतजास्त काळ हार्मोनियमच्या संगतीत घालू हागाते. असेकांम साईटिने योने पण चिमोटे साकारी साकारितात आणि हार्मोनियमवदून साकारितांच्या संगुहासाठी, गावकाची सास्तीतजास्त उपजोके काही साध्यात

बहुन, या इन्फुजेने त्यांनी हार्मोनिय-मच्या एकमेत काही बदल केले. संभो-ष्यात लवणीची भी तार लावलेली असते ती बहूजाला योजिलेली सादर पण ती तार इंडियनमंलर सोडी त्या तारामधून संवार इकडतो. म्ह्यात स्वयंरु संवार म्हणतात. ज्या गाव-काच्या किंवा गाविकेच्या मज्यातील संवार हा जाणवक या स्वयंरु संवारा-

संगीत

साकारा सुरेख असतो त्या गावकाचे वा गाविकेचे गाणी अतिथय सुरेल होते, त्या गावकाचा एक प्रकारचा विरतेपणा झाले होते, असे सांगतात. म्हणूनच ही काय मे कडे पण चिमोटे यांनी स्वतःच्या हार्मोनियमचे उर्ध्वंग संवार प्रयोग पाहून केलेने आहे. अजा-प्रकारे साह्याच्या एकमेत, उर्ध्वंगमये बदल करवून जी हार्मोनियम त्यांनी बनविली तिच्या संवादिनी हे नाव योमते खरे. या संवादिनीत सांगली काही बदल करवून संतकारांनीत, गावगावीक सांगरी सास्तीची या साह्यावदून असा प्रदर्शित करता येतील या चिंतनात सादरच्या प्रकडापल आलेने चिमोटे अजूनही सधू असतात.

विवाहाचा भाव

त्या विवाहाच्या मीठिलीत, त्यांनी सादर केलेल्या सर्वत्र एकच साह्या-वाच्या इन्फुजेने इन्सा, सुरेल होती.

गावकी संगाने सग म्हणीकप्यात चिमोटे याने बघवली इतने तांचे संतकारीचे संगही त्यांनी प्रथम प्रदर्शित केले. साह्याच्या इन्फुजेनेही साह्यात, विवाह, रूपक, एकदात अशी विविधता सांगी लवणीतील त्यांचे प्रत्यक्षही सादर पारने. परन्तु त्यांनी संवादिनी सादरमा-वदून साह्याची सुरंगवत साह्याच्या बहू पिऊरु सकारी नाही. कारण संवादिनी हागाते हागांच्या वादकन विवाह-सात येत आले नाही. साह्याचीवदून सुर्वीगत साह्याची उतर वसवत होती. लयाच बहूद वीतनामुळे सादर साह्याच्या विवाहाचाही भाव होत होता. सखे-रुदयेने सर्वसाधारण हागांच्यात या हागाची मीठिली इकड झाले नाही आणि सुरंगवतीलाच असा हाग सादर केव्या-कारणाने मीठिलीने वादकन एकच संवादिनी नाही. संतारी मीठिलीमयेत एकना यत्न करत होती पण चिमोटे यांनी ती कार सोडल्यात आसली.

संवादिनी गुजरी तांडीही सुरेख जमली, पण तीही त्या मासाने जवळच आर-ली. त्यामुळे अताकालचीच असा संवादिनी चिमोटे यांनी भरपूर बंड विना आणि सहजसांगवरी देण साह्यातल्या मीठियार सांगी गुजरी तांडीला जवळ बंड दिला, असे बडले. त्याएवजी सादरी तांडीसारखा सुर्व-चित हाग हागांवांनी अविस्तर सादर करून संतार मीठियार आणि मधुन-दासत साह्यातील असा संवादिनी एक-विना असता तर मीठिल साह्याक देणगी असली, असे सादर.

मध्यंतरीतची मिळ यदाहीतील एकना मात्र खान होती. अतिथय कल्प आणि जाबपूर्णे असा अनेक सुन्दर स्वतःच्या चिमोटे यांनी केल्या मीठियार त्या साह्यांची जागोजाग उपलब्धी हाडू येऊन गेल्या. दुनकता एकना असल्याकारणाने कल्प स्वतःच्यानेच मुक्त करवत होता आणि तो चिमोटे यांनी अनेक साध्यात.

चिमोटे यांना सधुनसधुन विवाहा विवाहात भरपूर त्यांचे विधय पाहू यांची यांनी हार्मोनियमपर केलेली गाव सुरेल, सुन्दर आणि अनेकी होती. गाव लवण्य होत या हागात वादकाने केलेली लवण्याची साथ विवाहाजवळ होती. त्यांच्या लवणगायीने मीठ-लीत या सूर भरता ना लवणारीचा काही लयाच लवण मिळता.

-श्रीकृष्ण दळवी